

REJSEBREV 6. EFTERÅR 2016.

Onsdag den 5. oktober. Dubrovnik er mere og andet end den gamle bydel. Vejret er stadig strålende, så vi tager en spadseretur rundt langs det nye havneområde. Her er virkelig turistaktivitet så det vil noget. Ikke underligt med tre store krydstogtskibe langs kajen.

Dubrovnik. Krydstogtkaj.

Skibsbyggerfaget har bestemt udviklet sig over de seneste mange år.

Hvor æstetikken så er blevet af. Kan man jo altid diskutere!

Røven på den store tjener penge.

Den lille havfrue er til pynt.

Og yderst til højre har vi Dubrovniks maritime forsvar under borgerkrigen, hvor Serbere og Montenegrinere sendte tonsvis af granater ned over den stakkels by.

Byen! Den er der nemlig penge og omsætning i. Så hvem vil ikke gerne eje den. Det blev så i sidste ende Kroatien, der vandt den kamp. Men byen ligger stadig som en underlig tarm langs kysten, afbrudt fra hovedlandet af ca. 20 km. kyststrækning, der blev tilkendt Bosnien Herzegovina.

Fredag den 7. oktober. Vi har nu fået så megen tillid til Fiatén, at vi tør tage på opdagelse langs kysten.

Lidt nord for Dubrovnik strækker en ca. 100 km. lang halvø, **Pelješac**, sig op langs kysten. På det NV lige hjørne ligger byen, **Orebić**, målet for vores anstrengelser. Halvøen er tilsyneladende hjemsted for Kroatiens vinproduktion. Vinmarker så langt øjet rækker, og utallige anprisninger om gratis smagsprøve og salg "fra staldøren".

Vi holder os nu i skindet. Har dårlige erfaringer med vin fra Kroatien. Så hellere en øl. Den tagen man ikke fejl af.

Orebić

Campingpladsen er et kapitel helt for sig selv.

Anlagt yderst på klipperne ned til egen badestrand.

Er man utilfreds med den, er ”pølen” et fornuftigt alternativ.

Og endelig – selv om det normalt ikke er det vi sætter i højsæde – så er lokummerne af en standard vi vagabonder normalt ikke er vant til.

Og så skal vi ikke selv tørre fliserne af!

Vejret arter sig nogenlunde fornuftigt årstiden taget i betragtning.

Badetøjet bliver stadig luftet.

Og kommer der en byge, er der tålelig netforbindelse, så indendørs kan vi hygge os med f.eks. ”Bonderøven”!

Camping Nivio, Orebić.

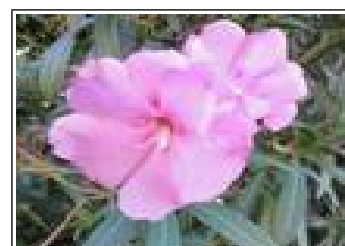
Nej! Det her er ikke ”Bonderøven”!

Den ægte vare.

Lørdag den 8. oktober. Vi ligger lidt uden for byen, så cyklerne kommer ned af stativet, når vi triller ind til den lille havn med færgeforbindelse til den nærliggende ø, **Korčula**.

Selv om øen er ganske lille, og kun har 15.000 indbyggere, sejler der både bil- og passagerfærg, med pænt mange afgang dagligt.

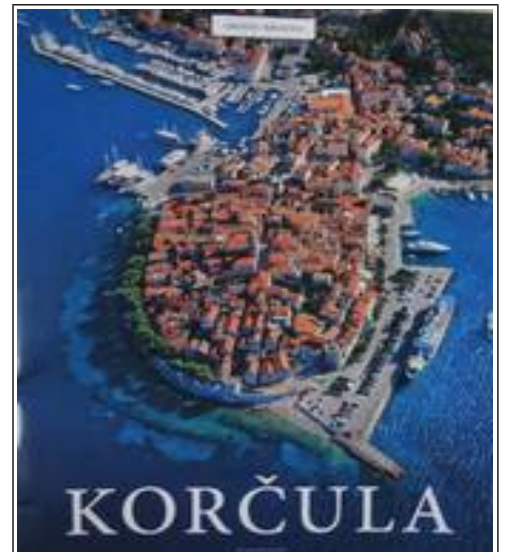

Bilfærgen til Korčula.

Bilfærgen til Korčula.

Mandag den 10. oktober. Vi opdagede dog, at passagerfærgen til Korčula kun sejlede jævnligt på hverdage, og bilfærgen lagde til noget uden for Korčula by. Så vores lille "ø-hop" blev udsat til i dag. Overfartstid 15 min. og der var pænt mange passagerer med den lille motorbåd.

Ikke store forhold. Matrosen klarer fortøjningen. Og forplejningen står man selv for. Torsten plejer at invitere sig selv en tur på "broen", men blev afvist af en sur "kaptajn".

Men han kan jo også have en dårlig dag, eller fået et rap over fingrene af stewardessen, der jo ikke var om bord. Så vi bringer et par billeder af nogle, der ligner! Byen er typisk for gamle middelalderbyer langs kysten i Kroatien.

Anlagt på en lille halvø, og omkranset af svære fæstningsværker.

De er typisk meget velholdte, selv om de som her er lidt kulisseagtige og meget "turistede".

Farvel Korčula!